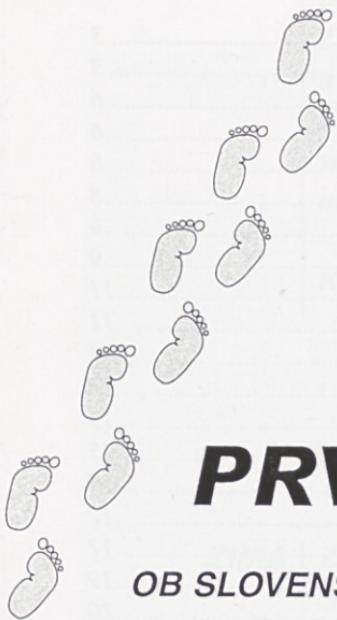

PRVI KORAKI

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

PRVI KORAKI

OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

UČENCI

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

2003

KAZALO

SNEŽAK	3
ZIMA	3
ABECEDA	6
KNJIGE	6
MOJE SANJE	8
SNEŽENI MOŽ	8
URINA IZŠTEVANKA	9
BUDILKA	9
KAVICA	11
PRESTE V ČOKOLADI	11
PŠENIČKA	12
JAZ SEM VEVERICA	12
ZIMA	15
PLAŽA	15
VETROVI	16
PRIJATELJI	17
MORJE IN SONCE	17
MOJ KLOVN	19
NARKOMAN	20
KAJ JE SREČA?	21
VČASIH	22
ZAKAJ	23
NAŠ PSIČEK	25
VESELA ŠOLA	26
OLGICI	26
ZAUPANJE	27
PRVI SNEG	27
MOJA SOBA	28
PREHITRO	29
PRODAJAMO MUHE BISERČKE	30
ZAJČEK	31
MOJE RADOSTI	31
TOPLICE	33
POČITNICE	33
OČKA	35
GRAJSKI VRTNAR	37
GRAJSKI VRTNAR	38

SNEŽAK

*Moj snežak na vrtu
ponosno stoji.
Zima mu godi,
a se sonca boji.
Če sonce zasije močno,
se njegovo telo raztopi
in ga več ni.*

Romano Pravdič, 3. a

ZIMA

*Zima hladna, zima bela,
zima tiha in vesela.
Polja so prazna, polna sledi,
prestrašenih zajčkov in otroških sani.*

Petra Vidovič, 4. b

D 35868 - 2003

6011495

10.2.2014

Julija Petek, 8.a in Živo Jovanovič, 6.b

RAZRED

jaz
okno
nihče

VSI
gLaSba
za-mu-ja-nje
šale
od por
u č e n j e

l. pomoč
TIHO!
sosed
p-r-i-j-a-z-n-o-s-t
tekmovalnost
IZJEME
prooooosim
?
PrihodnosT
ulkus

Katarina Matič, 8.a

ABECEDA

Ano abeceda muči.

Vedno P in D se zamenjujeta,
B nikakor ne gre ji v glavo,
C priredil domačo je zabavo.

Na A, E, I, O, U pozabi.

Od A do Ž je abeceda.

Pa naj bo zares ali za zabavo

Ana abecede ima čez glavo.

Nena Lejko, 3. a

KNJIGE

Knjige radi beremo vsi.

So zanimive in zabavne,
igrive in ustvarjalne.

S knjigami v roki se veselimo,
iz njih se marsikaj naučimo.

Sani Kralj, 5. b

Jana Verbančič, 5.b in Nuša Meško, 8.c

MOJE SANJE

*Le v sanjah psičke imam,
v domišljiji jih crkljam.
Zvečer sanjarim sama,
da sem pasja dama.
V krogu se vrtim
in si močno želim,
da psička bi imela
in se z njim vrtela.*

Tina Fekonja, 1. a

SNEŽENI MOŽ

*Sneženi mož
ima res velik nos.
Pisker stari na
glavi mu stoji.
V levi roki
metlo v zrak drži.
Ko pa sonce nanj posije,
od nas se poslovi.*

Anja Hrženjak, 1. b

**URINA
IZŠTEVANKA**

*Ura dela tika-taka,
urino število večje je
od vsakega junaka.
Ura dela tika -toka,
moja mama je visoka.
Ura dela kuka-kuka,
tamle spi moj ata Luka.*

Tina Terbuc, 2. b

BUDILKA

*Ko zjutraj nekaj zazvoni
in mi pri ušesu zabrni,
takoj vem, da to budilka je,
ki me zjutraj prebudi.*

*Moja budilka je velika, oranžana,
vsem lepa, vsem opazna,
le moja sestra ,vsako jutro tečna,
zameri ji, ker jo zjutraj rano prebudi.*

Pia Valent, 2. b

Eva Turkoš, 8.a in Ana Firbas, 7.c

KAVICA

*Kuham, kuham kavico,
kavico za mamico.
Mamica se veseli,
Pravi: »Pridna punčka si!«*

*Potem pa punčka vpraša:
»Kdo jo vse dobi?«
Mami pa pravi:
»Kdor si jo želi.«*

*Pijem, pijem kavico,
kavico z mamico.
Pa še očka jo dobi,
tudi sestra in še ti!*

Lara Zavrnik, 2.a

PRESTE V ČOKOLADI

*Dober pek je,
kdor vedno vadi
in preste peče
v čokoladi.*

*Če imaš groš,
dobiš jih za cel koš,
če ga pa ni,
se ti le slina cedi.*

Lara Zavrnik, 2. a

PŠENIČKA

Kmetič zorje zemljico,
nanjo seje pšeničkico.
Ko pšenička dozori,
on zelo se veseli.
Letos kruha bo dovolj,
zame, zate, za vse nas.

Monika Kranjc, 1. b

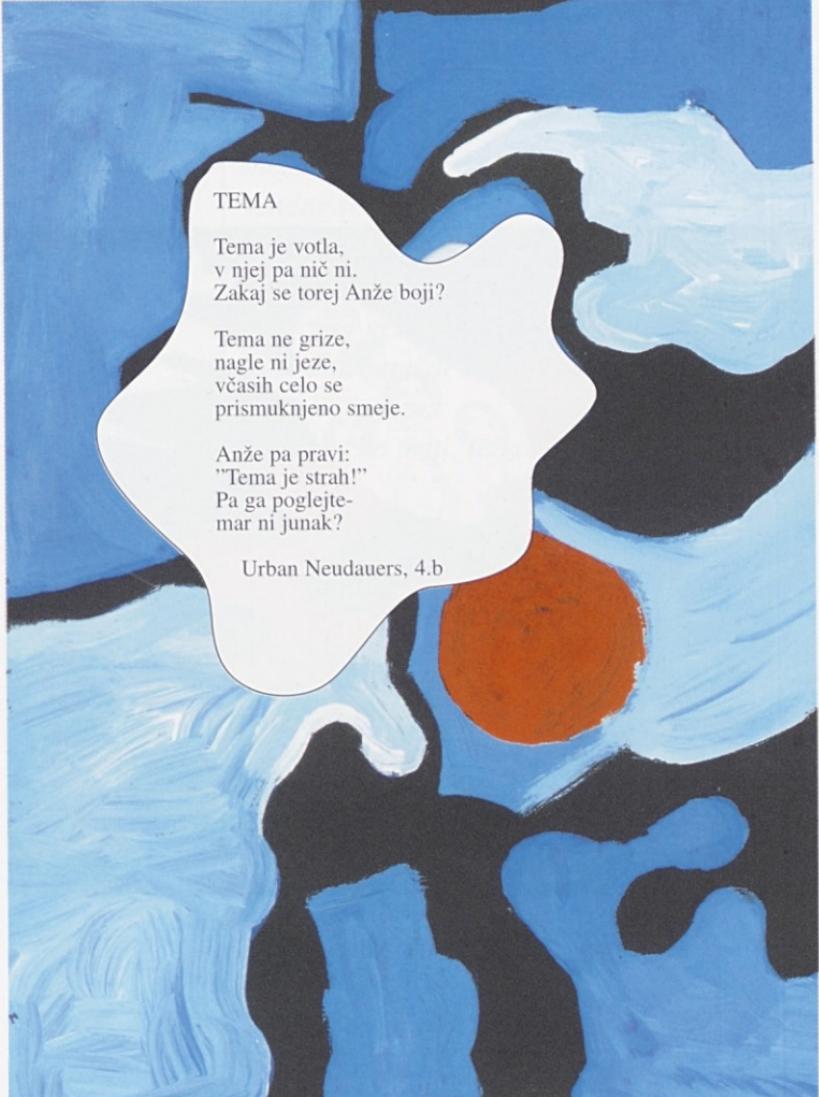
JAZ SEM VEVERICA

*Jaz sem veverica, ti pa ne,
jaz sem košata, ti pa ne,
vsak se me želi prijeti –
tebe pa nobeden.*

*No, saj sama dobro veš,
kaj bi dala, da si veverica,
da bi po vejah skakala in se zabavala,
da bi se z želodom v roki
vsakemu pohvalila.*

*Jaz sem veverica, ti pa ne,
imam duplo, ti pa ne,
jaz sem važička, ti pa ne,
tebe vsak pozabi –
mene pa nobeden.*

Avalon Ivanuša, 2. a

TEMA

Tema je votla,
v njej pa nič ni.
Zakaj se torej Anže boji?

Tema ne grize,
nagle ni jeze,
včasih celo se
prismuknjeno smeje.

Anže pa pravi:
"Tema je strah!"
Pa ga poglejte-
mar ni junak?

Urban Neudauers, 4.b

Peter Kos, 8.c

ZIMA

*Na vrtu sneg leži,
pa še vedno sneži.
Ribnik zaledeni,
mar to lepo ni!*

*Zunaj je mrzlo,
snežaku pa je lepo.
Vendar se jezi:
»Snega zadosti ni!«*

*Otroci so veseli,
sankat in smučat so pohiteli.
Odrasli se jeze,
saj v službo priti, težko je.*

Urban Neudauer, 4. b

PLAŽA

*Fantje me jezijo,
po plaži me lovijo.
Hočejo me ujeti,
a me ne dobijo.
Sonce pa nagaja,
vroče mi postaja.
V vodo bom skočila
in se osvežila.*

Blaž Kocijan in Teo Kranjc, 2.

VETROVI

*Eden prihaja z vzhoda,
drugi z zahoda,
tretji od juga,
četrti s severa.*

*Prihajajo in zavijajo,
tulijo in nagajajo,
pozimi nanosijo snega,
jeseni prinesejo dež.*

*Včasih so močni,
drugič so mili,
nekateri so jezni,
tudi so mirni.*

*Njihov oče je veter,
mama pa oblak,
severovzhodnik jim je enak,
jugozahodnik prav tak.*

Urban Neudauer, 4. b

PRIJATELJI

*Na svetu brez prijateljev
res prazno bi bilo.
S kom bi klepetal?
S kom bi se igral?*

*Kdo zaupal bi ti se?
A jaz prijatelje imam,
z njimi klepetam,
z njimi se igram,
zaupati jim znam.*

Hana Kosi, 4. b

MORJE IN SONCE

*Čisto morje se blešči v mesečini temni,
sonce ga zbudi, v žarke ga ovije,
iskre zlate vanj spusti, z roso ga umije.
Sonc dvigne se v nebo, toplo valove boža,
morje se zahvali mu, sonce z žarki ga obsije.*

Hana Kosi, 4. b

Anja Segulin, 6.a in Eva Turkuš, 8.a

MOJ KLOVN

*Klovnček, klovnček,
ti porednež mali,
zakaj tako nagajaš mi?*

*Brbljaš, blebetaš,
okrog zijaš,
kar naprej
samo se igraš.*

*A jaz, zaspana četrtošolka,
kar naprej ti govorim:
»Rada bi počivala,
saj jutri v šolo spet hitim.«*

Hana Kosi, 4. b

NARKOMAN

Bil je še otrok,
a ni vedel niti za noč
niti za dan,
ker bil je narkoman.

Droga mu bila je mati,
droga mu bila je vse,
od droge on živel je
in ni mogel več brez nje.

Ko umiral je,
njegove zadnje besede
so bile:
»Prijatelji, pustite drogo,
raje ljubite se.«
On večno sanja
in zopet je sam.

Zaradi droge je
mrtev – narkoman.

Juriј Valent, 4. a

**KAJ JE
SREČA?**

*Sreča je, če s prijateljem si,
če zaupaš mu vse, kar ti teži.*

*Sreča je, če od smeha kričiš,
če drobnih malenkosti se veseliš.*

*Sreča je, če vse v tebi živi,
če poln si veselja, mladostne moči.*

*Sreča je, če radost v sebi imaš,
a še večja je sreča, če jo razdaš.*

*Vsak svojo si srečo kroji,
vsak svoje življenje živi.*

Eva Fekonja, 7. c

VČASIH

*Včasih med oblaki letimo,
včasih na trdnih tleh stojimo,
včasih pa na tanki nitki visimo.*

*Smo zmožni vedno se smejati,
smo zmožni vedno kisel nasmeh na ustnicah
držati,
smo zmožni vedo se jokati?*

*Ne, naše življenje se spreminja,
niti en dan ni enak,
drugačen je vsak naš korak,
z njim vstopamo v svet,
včasih je grozen, včasih je lep.*

*Včasih prepiri, včasih nasmeh,
tako pač je to na naših življenjskih poteh.
Enkrat sreča, drugič obup,
smeh je zdravilo, solze so strup.*

*Čeprav nam je včasih težko,
moramo naprej živeti,
življenja si ne smemo vzeti!*

Barbara Kodrič, Eva Fekonja, 7. c

ZAKAJ

*Ko vprašam jih –Zakaj?,
mi vedno odgovorijo - Zato!
Starši, prijatelji, učitelji mi rečejo to.*

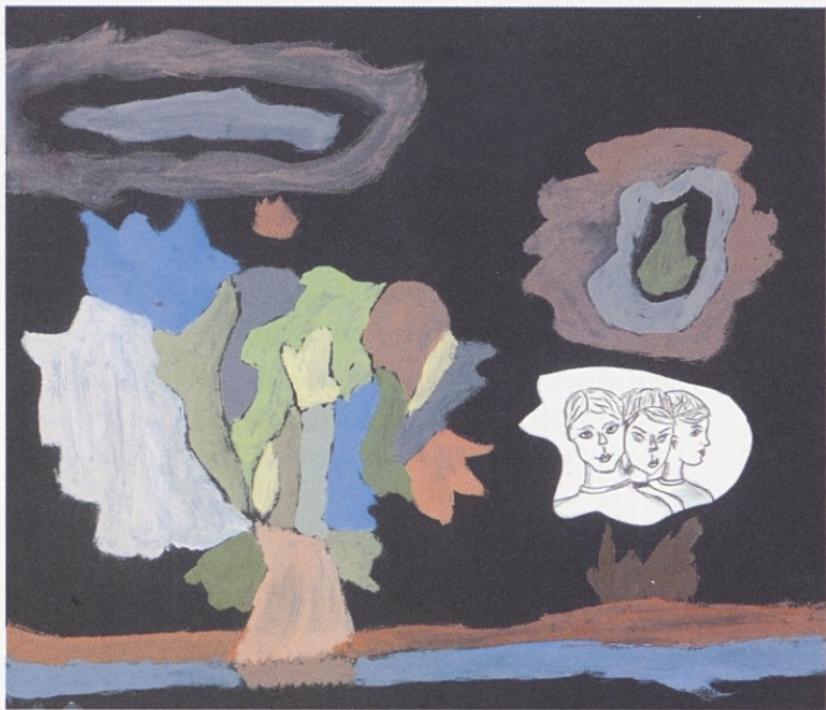
*Zakaj živim, se včasih sprašujem,
zakaj ne letim, včasih vdihujem.*

*Zakaj se ne morem visoko povzpeti,
vrh najvišje gore preleteti?
Zakaj na svetu vojne razgrajajo,
zakaj na svetu otroci lačni ostajajo?*

*Zakaj na svetu miru ni,
zakaj, če vsak si to želi?
Zakaj ljudje v slogi ne živijo,
zakaj ubogi otroci trpijo?*

*Zakaj se mi zakaji po glavi podijo,
zakaj nikoli ne obnemijo?*

BEJ, literarna skupina 7. razredov

Anja Pravdič, 8.c in Blažka Križan, 6.b

NAŠ PSIČEK

*To menda že veste,
da pri nas doma
majhnega imamo psa.*

*Kar naprej bi tekal naokoli,
saj mali je angleški hrt,
ki mu ni prav, če je zaprt.*

*Pa ni le za prazno šalo,
na primer – ko se z mačkami lovi –
lahko se tudi kaj nauči.*

*Moj že nekaj zna iz pasje šole,
na ukaz počaka, obstoji
pa zopet k meni prihiti.*

*Če daleč vržem kakšno reč,
prinese naglo, kar se da,
storžek, žogo, kos lesa.*

*Pod nizko splazi se zapreko
ter jarek z vodo že preskoči
in si tudi tačke zmoči.*

*Da ne bi psička preveč hvalil –
še vedno potrebuje znanje,
če naj gre na tekmovanje.*

Peter Kos, 8. c

VESELA ŠOLA

Šola ni šala,
a vendar je zabava,
ko ura nam odpade
in s kolegom se igrava.

Vsak pri sebi skriva list,
naj kvadratov sto narišem.
Tako potapljava si ladje
in na papir si zmage pišem.

A že je konec ure,
zdaj na vrsti je kemija.
Joj, lahko bi jo ponavljal,
ko te ladje sem odkrival.

Peter Kos, 8. c

OLGICI

Osem let sem v tebi sedela,
učitelje jezila in enke gojila,
marsikaj storila,
a nikdar te zapustila.
V tebi sem prave
prijatelje spoznala,
se zaljubila in odljubila.
Po osmih letih zapuščam te!
A ne jokaj,
spet obiščem te.
Do tedaj, adijo Olgica stara!

Katarina Matič, 8. b

ZAUPANJE

Prijateljstvo je velik dar,
zaupanje mu daje pravi čar.
Če te je prijatelj za svojo skrivnost izbral,
le pazi, da ga ne boš izdal.

Skrivnost v svojem srcu nosi,
nikar je okoli ne raztrosi
in vedno bosta prijatelja,
ki vredna sta zaupanja.

Barbara Kodrič, 7. c

PRVI SNEG

Glej, prvi sneg pada z neba,
ljubezen zaživila je,
žalost okamenela je
na dnu srca.

Ne čutim več
žalosti, trpljenja,
ampak ljubezen,
srečo življenja.

Glej, ljubezen
spet zaživila je,
poljubi me, objemi me,
da pozabljena
žalost je.

Tamara Tajhman, 6. b

MOJA SOBA

*Moja soba je prava mora.
Postelja razmetana,
da o omari ne govorim,
terarij je čist,
roža v kotu tiči.*

*Moje misli vedno segajo drugam,
k moji simpatiji
ali pa k nalogi,
ki je ne znam.*

*Ko mama stopi v sobo,
se za glavo drži,
reče: »Pospravi si jo!«,
nato pa odhiti.*

*Mama v njej ne zdrži,
jaz pa lahko,
navajena sem na to.
Naj je razmetana,
moja soba je moja last,
ki si jo jemljem v oblast.*

Tamara Tajhman, 6.

PREHITRO

*Leta prehitro bežijo
in šestošolka sem že.
Spominjam se nazaj,
kako lepo bilo je.*

*Gradili smo hiše
iz legokock,
telefon se igrali
in se zraven smejali.*

*Vse lepe trenutke smo
v srcu ohranili,
pa čeprav so že
zdavnaj minili.*

Tamara Tajhman, 6. b

**PRODAJAMO
MUHE
BISERČKE**

*Smo prodajalci, veliki in mali,
vse je poceni na morski obali.*

*Prodajamo muhe, debele in suhe.
Ene so tečne, druge pa ne.
Nam je vseeno, koliko stanejo,
ker jih ne rabimo.*

*Hitro jih kupite za tolarje štiri.
Bolj poceni jih ne damo,
niso dragi,
saj so biserčki pravi.*

*Če pa nočete dati toliko,
vam jih ne damo,
jih raje sami imamo.*

Lara Samojlenko, 3. b

ZAJČEK

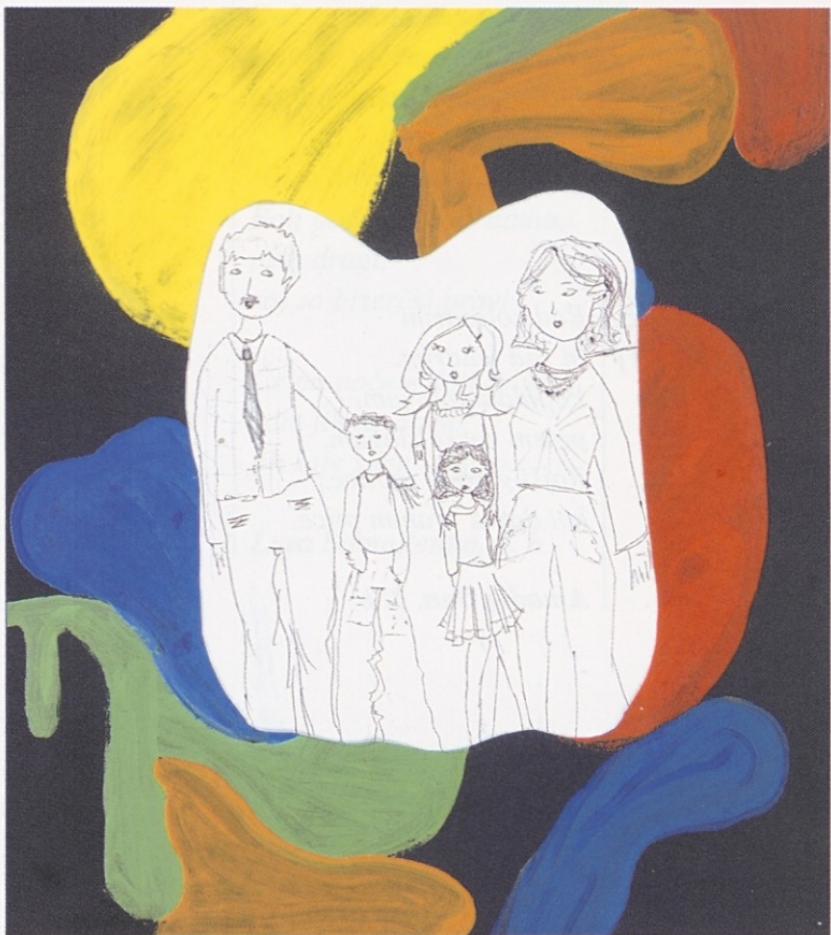
*Dolge uhlje, brke ima,
skače, skače sem ter tja.
Korenček, zelje –
s tem se sladka.
V jamici spi, se lisice boji.*

Lara Samojlenko, 3. b

**MOJE
RADOSTI**

*Rad kolesarim
in rad lenarim.
Popoldan plavam,
potem kocke zlagam.
Rajši grem v toplice,
kot doma hranim ptice.*

Amadej Ban, 3. b

Katja Jeza, 6.b in Niko Pšajd, 5.b

TOPLICE

*Med počitnicami mi bilo je lepo,
saj v toplice dostikrat zahajali smo.
Na toboganu je bilo zabavno,
saj v vodo pridrvel sem varno.*

*V bazenu več ur sem preživel,
sem žabico plaval, se kravljati učil.
Pogosto tudi žejen in lačen sem bil,
na mini golfu si živce miril.*

Primož Holc, 3. b

POČITNICE

*Dočakal počitnice sem,
kovčke pripravil,
se na morje odpravil.
Z jadrnico sem potoval,
neznano odkrival,
se potapljal
in školjke nabiral.*

Matjaž Holc, 3. b

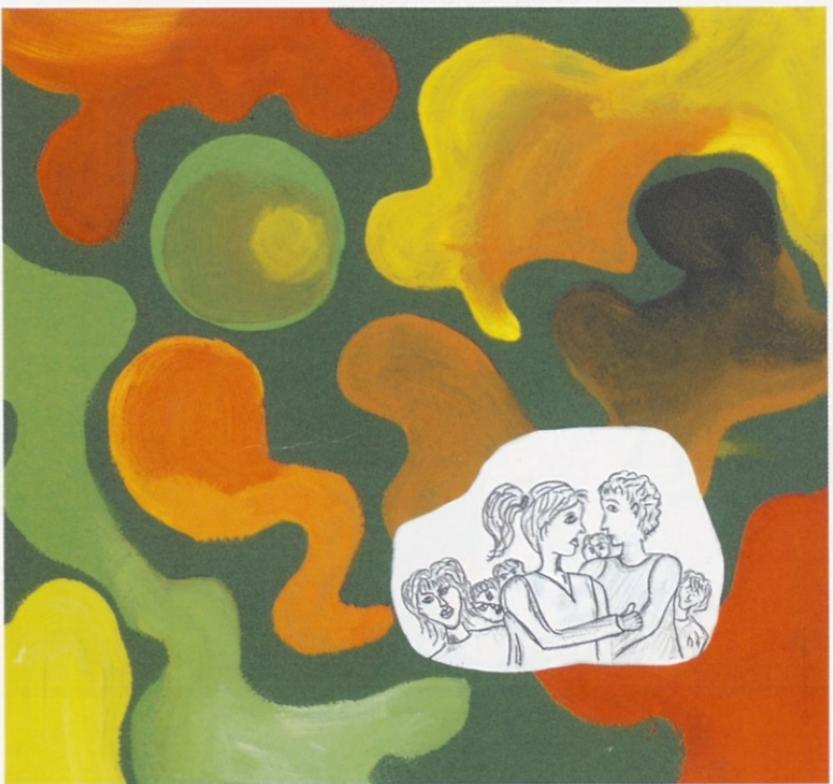

Urban Neudauer, 4.b in Katja Kos, 6.b

OČKA

*Od koga je ta očka?
»Očka ene od deklet?«
se sprašuje Manja.
»Je to očka od Mire,
je to očka od Tanje,
ali celo očka od Anje?«
Manja to ne ve,
gleda za očetom,
h kateri punčki gre.*

Veronika Pintar, 4. a

Anja Pravdič, 8.c

GRAJSKI VRTNAR

(sprememba konca
pesmi P. Golie
Grajski vrtnar)

*Meč bleščeči rabelj zavihti,
visoko nad glavo ga podrži,
takrat izpod jasnega neba
udari strela, božji bič,
v rablja in njegov meč.*

*Groza objame vse ljudi,
ves črn rabelj obleži.*

*Obrne se urno grajska hči,
pokliče vrtnarja, tak mu veli:
»Le hitro, moj ljubi, k meni v kočijo,
poženiva konja, da naju ne dobijo.«*

*In tako sta ušla -
lep vrtnar in grajska hči.
Hudobni graščak se je od jeze napisil,
padel skozi okno in se ubil.*

*Sameval je grad zdaj brez gospodarja,
pa pokliče mati hčer in zeta – vrtnarja.
Pisar zakoncema preda materino oporoko,
s katero predaja grad z vrtom svojemu
otroku.*

Dijana Šmigoc, 7. b

GRAJSKI VRTNAR

(po motivih ljudske
pesmi napisala
Jana Kovač)

*V dalnjem hribovju
grad siv je stal.
Z obzidjem velikim
lep vrt varoval.*

*Na vrtu prepeval
lep je vrtnar;
srce hčerkice vnemal,
na skrivaj jo objemal.*

*Starši vedeli niso za to,
saj skrivala sta se skrbno.
Nekega dne sta pozabila
in starša na vrtu sta jo odkrila.*

*Razjarjen graščak se odloči,
da parček mladi za vedno loči.
Zjutraj, ob zori, ko svit se zbudi,
od glave ločiti vrat vrtnarjev želi.*

*Že rabelj preteči
meč dviga bleščeči.
Z njim zamahne –
življenje vrtnarjevo za vedno usahne.*

*Ko grajska gospodična vidi vse to,
tihom leže na črno zemljo.
Duša njena v nebo poleti,
z vrtnarjevo v eno se za vedno spoji.*

*Pogreb opravil je grobar,
staršem za hčer ni bilo mar.
Misleč, da ločili so ju za vedno,
živeli dalje so življenje bedno.*

Jana Kovač, 7. b

Odgovorni urednik:

Pesmi zbrala in uredila:

Mentorica likovnih ustvarjalcev:

Založila in izdala:

Naklada:

Ervin Hojker

Alenka Zenunović

Lea Kralj

Osnovna šola Olge Meglič

500 izvodov

Domožnanski oddelek

KNJIŽNICA IVANA POTRČA PTUJ

PRVI koraki
2003

35868/2003

070.48:37(497.4Ptuj)

6011495

COBISS 0